

The background is a painting of an interior scene. At the top, a window with a white frame is set into a dark wall. To the right, a yellow wall features a simple, curved sconce with a glass. In the foreground, a wooden chair is partially visible on the left, and a large, messy pile of crumpled white paper dominates the lower half of the image. The overall style is somewhat somber and textured.

Dvanáct dní a jedno odpoledne

Ludvíka Barabáše

Twelve days and one afternoon

DVANÁCT DNÍ
A JEDNO ODPOLEDNE

Twelve days and one afternoon

Ludvík Barabáš

Dvanáct dní a jedno odpoledne

Ludvíka Barabáše

Twelve days and one afternoon

Soubor krátkých básní o cestě, která nastává po lásce

Collection of short poems about what comes after love

2021

Poděkování

Rád bych tímto poděkoval svým nejbližším přátelům, kteří tu pro mě vždycky byli a které to ještě nepřestalo bavit. Chtěl bych také poděkovat kamarádům z Heuge squad a fun group (Brou squad), díky nimž se můj svět zase o něco zvětšil.

I would like to thank my closest friends who've been always there for me and haven't got tired of it (yet). I would also love to say thank you to my good friends from the Heuge squad and to my fun Brou squad with whom my world grew bigger once more again.

Zvláštní dík ale patří jen dvěma osobám, jedné z nich je věnováno i několik prvních stránek. Strejdovi Petru Habrnálovi, který nečekaně zemřel 13. 9. 2021, a tetě Květě Habrnálové, kteří se rozhodli zafinancovat celou knihu. Mám vás moc rád.

Strejda nebyl sám ani na samotném konci. A rád myslívám na to, že nebyl sám ani potom. Můj věrný a milovaný přítel, labrador Teska, na něj jistě počkal, ať už to bylo kdekoliv.

My uncle was never alone, even at the very end. And I like to think that he wasn't alone even after. My loyal and beloved friend, Teska the dog of 14 years, surely waited for him, wherever he was.

He also told me:

„I know that you believe there will be many more people with whom you will connect with. But you will find out later in life that it only happens a few times.

So don't act like you have people to spare.“

Život nesmí být nuda a nesmí to být vězení.

Life mustn't be boring and it mustn't be a prison.

Potom totiž nezáleží, jak krátký byl.

Because then it doesn't matter, how short it was.

Jako čtenář můžete mít jednu zásadní otázku – je tohle nějaký zdlouhavý dopis z lásky?

As a reader, a principal question may pop up in your mind – Is this some kind of elaborate and long love letter?

Úvod

Dvanáct dní a jedno odpoledne je velice úzká knížka poezie, která byla sepsána v druhé polovině roku pandemie COVID-19, a to v době, kdy autor uzavřel jednu velkou kapitolu svého dosavadního života. Básně i krátké úryvky textu jsou oknem do bezesných nocí i promarněných dnů. Zároveň knížka ve svém stručném obsahu poskytuje odpověď na všechny otázky čtenáře, a pakliže ten zjistí, že stále pár otázek přebývá, nejspíše není tím, kdo by si na ně měl odpovědět.

Stejně jako v každém vážném zamilování, i začátek bývá stejný. Všichni máme podobnou ideu o tom, jak to všechno začíná – z romantických filmů, z indie komedií, od našich rodičů či blízkých příbuzných i z pohádek. A byť tedy vždy vstupujeme do vazby k jinému člověku ve stejném rozpoložení, mnohdy identickém, časem zjistíme, že druhý člověk mluví jazykem, jemuž tak úplně nerozumíme. Jako bychom se občas ocitli v místnosti s cizincem, který o něčem mluví, avšak my mu nedokážeme porozumět. Přesně proto je tato kniha bilingvální. Abychom skutečně mohli pochopit druhého, musíme učinit nezbytné kroky, obětovat čas a co nejvíce otevřít svou mysl. Mnohdy musíme touto snahou trávit dlouhé hodiny, jestliže to vůbec jsme ochotni udělat. Rychle se totiž unavíme a tento překladatelský boj vzdáme. Pakliže nám však na druhém skutečně záleží, rozluštíme i jeho pro nás nesrozumitelný jazyk.

Takový vztah nemusí být jen čistě romantický, může se jednat o vztah přátel či rodiny, avšak valná většina textu v této knížce je

věnována právě prazvláštnímu poutu mezi lidmi, jež vzniká náhodně, ze stejného základu, mnohdy neúmyslně. O něco lepší pozici budou mít mluvčí českého jazyka, kteří navíc ovládají angličtinu. Ovšem s dnešní technikou a možnostmi, buďme upřímní, se stává porozumění nejen cizojazyčnému textu mnohem jednodušším. Krátké prozaické texty svým obsahem často posouvají chápání básní, takže čtete pozorně, neboť ačkoli se zdá, že obsah této knihy je dílem náhody, vše skrývá nějaký účel a smysl skrytý mezi řádky.

Usedněte proto na chvíli a zkuste to. A mějte na paměti, že se pořád jedná jen o malou knížku poezie. Pravá výzva se nachází vždy až v porozumění druhému člověku.

Introduction

Twelve days and one afternoon is the name of a thin book of poetry, which was composed during the second half of the COVID-19 pandemic year and the time when the author finished one great chapter of his life. Poetry and short essays are intended as windows into the sleepless nights and procrastinated days. At the same time, the book answers all the questions a reader might have in its short content. And if you still have any questions after that, you are not the one who is supposed to answer them.

As in every serious love affair, the beginning is always the same. We all share a common idea of how it should begin – based on romantic movies, indie comedies, our family and relatives, or even fairytales. And thus even though we always bind ourselves to another human being with a similar mindset, we often find out at the same time, that the other person sometimes speaks in a completely different and alien language that we don't truly understand. As if we were in a room with a stranger, a foreigner, who is talking to us, but we are unable to truly understand the meaning of it all. That is why this book is bilingual. To genuinely understand each another, we have to make the necessary step, sacrifice our time and open our minds. We often have to spend hours and hours trying to understand, if we are capable of doing so. Oftentimes, we just get tired, and eventually, we stop trying to win this game of constant translation. Nevertheless, if we truly care, we shall try to decipher this unfamiliar language.

Such a relationship does not have to be a romantic one. It can be a relationship among friends or even family. However, most of the texts in this book are dedicated to the idea of this strange connection between two people, which often begins randomly, within a common ground, and even more often unintentionally. A better position is reserved for those who understand Czech and a bit of English. Although, with the current state of technology and all the possibilities we have, let's be honest, understanding comes much more easily, moreover if it's all just about the text of a book. The essays lead us to some underlying meanings of the book's poetry. So read carefully, since everything in this book might seem random, but there is an underlining purpose of it all.

So please, sit down for a moment and try. And always have in mind that, after all, it's just a tiny book of poetry. The true challenge is always found in understanding other human beings.

To remember it all

Grab a memory and go
 over the hills,
 over the fields,
where the cruel winds blow.

 Carry it carefully,
 beware of the winds,
for once you lose grip,
 it's hard to rescind.

They toy with your attention
 and divert your eyes,
you won't even notice
 they took your price.
And when you arrive,
 you can't do much.

The Dead you can't revive,
 they are gone, as such.

To feel the great ardour
 is kind of strange.

The winds blow harder,
 the feelings change.

So hold onto your memories tight,
 don't wait for a quip,
do what's in your might
 so that they won't slip

Odloučení v pátek

Těžké je vždy odloučení,
neboť nevidíme do budoucna.

Cítíme se oloupení
o všechny možné konce jsoucna.

Držíme je pevně,
šeptáme jim do ucha.

Líbáme je něžně,
tíží nás zlá předtucha.

Klid a tma nás zahálí,
jen pouliční světla svítí,

těla se nám rozpálí,
lék na běh času tak jen míti.

Hodiny tikají neúprosně,
oči se zavírají spánkem,
poslední noc prospíme,
probuzeni jen nočním vánkem.

Když rolety zasáhnou paprsky,
rychle zase vstáváme.

Neboť cesta je teď před námi,
do zrcadla již máváme.

Jak jen popsat všechny ty zmatené pocity
honící se hlavou, když iluze jsou pobity?

Přijde brzy ona chvíle,
kdy musíme dát sbohem,

ale ještě chvíli stůjme,
než ztratím tě za rohem.
Stůjme chvíli v pokoji,
kde čas tak rychle ubíhá.
Právě teď jsme v souboji,
v němž cit iluzi stíhá.
Vždyť k dobru máme ještě chvíli,
tak nespěchejme víc, než je třeba.
Odloučení budeme hned mílí,
dělejme tedy, že je ještě středa.